

Het eerste Boek van Sjaak

de Openbaringen van
een gesjeesde engel

Introductie

Dirk van de Glind

Menig mens zou er veel voor over hebben om nog eens een glimp van een engel op te vangen. Anderen beweren doorlopend omringd te zijn door niet te verklaren entiteiten, die zonder voorbehoud liefde en bescherming delen. Een engel ziet men als een rijzige gestalte, nobel van inborst, zachtmoedig sprekend, voorzien van wit gewaad en donsachtig gevleugelte.

Maar dan is er Sjaak... En zelfs wie de ogen grotendeels dichtknijpt en tegen het volle zonlicht in door de oogharen deze merkwaardige figuur waarneemt, ziet er absoluut geen engel in. Doorgewassen T-shirts, knellende zwembroekjes en de geur van benzine van een knetterend bromfietstje dragen nu eenmaal niet bij aan vermoede heiligheid, zelfs niet aan een zweem daarvan.

En toch draagt onze kleine Sjaak wel degelijk bij aan vorming, levensgeluk en tot verder nadenken stemmende inzichten tijdens de reis van de auteur van dit boek. Zozeer zelfs, dat deze bij tijd en wijle reikhalzend uitziet naar Sjaaks vrolijke en veranderlijke manifestatie.

Al lezend kun je dan ook tot de ontdekking komen hoe heerlijk het is je als mens-op-reis gesteund en geestelijk gevoed te voelen. Wellicht kun je een gulle glimlach niet onderdrukken als je denkt aan de kleine Sjaak, die je stiekem wel een poosje in je buurt zou willen hebben.

Morgenland
UITGEVERIJ

Zeer veel dank ben ik verschuldigd aan
de uitgever die met deze Openbaringen bereid is tot
aanzienlijke risico's inzake naam en faam.

Dat hij het aangedurfd heeft deze stoutmoedige
– om niet te zeggen: baldadige –
teksten in de openbaarheid te brengen,
getuigt niet alleen van een helder inzicht
in het belang van deze openbaringen
voor de mensheid,
maar zeker ook van moed.

Inhoud

1. Van het verlangen naar een authentieke godservaring
2. Van een eerste openbaring die niet bijster hoopvol aanving
3. Van een merel die een specht bleek te zijn
4. Van een verschijning die niet direct een goddelijke oorsprong doet vermoeden
5. Van twijfel over wezen en aard van de openbaring
6. Waarin Sjaak zich opnieuw openbaart
7. Waarin Sjaak confronteert met bovenmenselijkheid
8. Over het wezen van openbaring en bovenparkelijkheid
9. Van kerk, moskee, heilig avondmaal en witbier
10. Waarin Sjaak tot stilte en verstaan voert
11. Van kruidenthee en geduld
12. Van stilte, een blowende gitarist en een knetterende bromfiets
13. Van een openbaring in benzinewalm over godsdienst als bovenmenselijkheid
14. Over het stukadoren van de wanden van de zelfgekozen gevangenis
15. Van een opengereten hemel boven een verschroeide aarde
16. Over het moeizame en ingrijpende van een openbaring
17. Van zekerheid en kwetsbaarheid en het verlangen van onze ziel
18. Van een nieuwe ontmoeting met Sjaak aan de oever van La Meuse
19. Waarin Sjaak vertelt over zijn bezoek aan Abraham en Sara, vele eeuwen geleden
20. Waarin Sjaak de vinger op de zere plek legt van het niet kunnen verstaan van openbaring
21. Over het herkennen van de oorlog in het eigen innerlijk

22. Over het zoeken van het licht
23. Over het altijd weer vérder moeten en de pijn van het afscheid
24. Inzichten bij het inrichten van een pleisterplaats
25. Waarin Sjaak zich openbaart met zonnebrandcrème factor 30
26. Over het genieten van cappuccino uit een theeglas
27. Over het zingen van archaïsche teksten en het hebben van ongelimiteerde seks tot in eeuwigheid
28. Een openbaring over leegte
29. Over zelfgeschapen normen als slavendrijvers die zekerheid moeten bieden
30. Over een kamikazeactie en het in 's hemelsnaam genieten
31. Hoe een openbaring tot een nieuwe koekenpan en speciaal bier leiden kan
32. Overwegingen aangaande de Onbevleete Ontvangenis en het herdersmeisje Bernadette Soubirous
33. Hoe de openbaringen van Sjaak naar de Stoel van God voerden
34. Over de rol van Frans chauvinisme in openbaringen aangaande het Huis van God
35. Over tekenen aan de hemel die gemakkelijk worden misverstaan
36. De openbaring op La Chaise-Dieu
37. Openbaring aangaande het lijf en wat het nodig heeft
38. Over schoonheid en kunst
39. Over het schilderen van een goed schilderij en het wezen van God
40. Over bovenmenselijkheid en bovengoddelijkheid en het leven in een schilderij zonder lijst

41. Van wat een schilderij kan openbaren
42. Van een tweede verhuizing en hoe een mens dronken kan worden van licht en schoonheid
43. Van een mooie maar al te verre tocht en een pijnlijke openbaring
44. Van een bidon en een meloen; een openbaring over zien en zien – en over God
45. Van God, ruimte tussen de woorden, wonderen en een vlinder die danst
46. Van een voorlopig afscheid en een stevige wind
47. Een ontmoeting met Nostradamus en een overweging over de predestinatieleer
48. Van vrijheid, het script van het leven, God, de vrije wil, liefde en een belachelijk hoge fooi
49. Van rust en pure goedheid in Taizé en langs het water van de Guye
50. Over een diep verlangen en een groot geheim
51. Over alcohol en het wezen van de Eeuwige
52. Over ruimte en het water van de rivier dat stromen wil
53. Over goden, heilige boeken, geheimen van het leven en drie eenden
54. Afscheid aan het stromende water – over een stromende God en leven dat niet anders kan dan stromen
55. Van veranderingen en een hogesnelheidstrein nabij Cluny

Van een eerste openbaring die niet bijster hoopvol aanving

Jaloers en enigszins verontrust las ik van schrijvers die wél in hogere sferen waren geweest en daar zonder blikken of blozen verslag van deden. Lieden die schreven over het hiernamaals en de eeuwigheid of ze er net vandaan kwamen. Persoonlijk waren rondgeleid in de schimmige wereld van geesten, zielen, begeleiders, spirituele gidsen en andere wezens die een ontwikkelingsniveau hadden bereikt waarbij het onze maar heel matigjes afstak, maar waaraan zo'n uitverkoren auteur zich toch maar mooi had mogen laven. Tot heil en zegen van de mensheid. En van zijn bankrekening.

Met mijn bankrekening ging het intussen niet bepaald crescendo en tezamen met het uitblijven van een godservaring die een einde zou kunnen maken aan iedere twijfel, baarde mij dit zorgen.

Onder de auteurs die een openbaring van Hogerhand geschonken was, stonden diegenen die met God Zelf gesproken hadden vanzelfsprekend in hoog aanzien bij mij. Ik besloot zelf ook te gaan voor het Hoogste. Want waarin zou een mens méér genoeg kunnen vinden dan in het smaken en doorgeven van de Woorden van de Allerhoogste Zelf?

Zo heb ik pas nog in de krant gelezen dat er een meneer in Amerika is die een plan gepresenteerd heeft om alle Christenen te mobiliseren teneinde de ganse mensheid de boodschap van Jezus Christus te doen horen. Hij heeft er alle vertrouwen in. Het is namelijk niet zijn eigen plan maar het plan van God Zelf; ik bedoel maar... En ooit heb ik een dominee gehoord die in alle

ernst zijn toehoorders gelukkig prees met zijn kerk omdat dáár immers het Woord verkondigd werd zoals God Zelf dat graag hoorde.

Ik beschouwde het als een enorme eer zo direct contact te hebben met de Hemel en zijn bewoners. Bijkomend voordeel zou zijn dat niemand mij nog zou kunnen tegenspreken. Hetgeen mij wel handig leek: 'Halló-ooooh, wie heeft er hier nou met God Zelf gesproken; jij of ik? Nou dan!!!'

De teleurstelling was dan ook groot toen niet God Zelf aan mij verscheen. En de komst van de boodschapper ook al niet overtuigend werd aangekondigd. Géén serene stilte die voorafging aan een wonderbaarlijke openbaring. Géén hemels licht dat mij plotseling omstraalde. Géén stem met Hollywood-galm die mij onverwacht ineen deed krimpen en ter aarde deed buigen in extatische aanbidding. Géén angstaanjagende stormwind die op een mooie dag uit het niets door de bomen joeg om mij als aards sterveling voor te bereiden op een ervaring die mijn leven blijvend veranderen zou. Géén flarden van mist die zich in nooit geziene lichtval plooiden tot een geest die mij de adem benam alvorens hij - of zij? - de mond opende om mij te openbaren wat de volgende stap zou zijn in de evolutie van de mensheid en welke sleutelrol ik daar persoonlijk in te vervullen had. Géén bliksemflits die de aarde deed splijten terwijl de donder rommelend langs de hemelse gewesten trok. Géén aardbeving, géén vuur – nog geen braamstruik in de fik. Helemaal niets!

In mijn verlangen dan toch iets te noemen zou ik kunnen wijzen op de zwarte kat die hier in het park rondsloop en mij regelmatig opzocht wanneer ik op mijn lievelingsplekje zat en mij aan kon kijken of hij – of zij? - méér wist. Maar ik

vermoedde dat het Vaticaan er niet van onder de indruk zou zijn; laat staan het als een wonder erkennen zou. Misschien dat een enkele Wicca-aanhanger bereid zou zijn het dier te aanvaarden als drager van bovennatuurlijke boodschappen, maar dat leek mij commercieel gezien niet bijster interessant.

Verlangend naar een hogere mystieke ervaring zat ik echter opgescheept met Sjaak. En het begon vlijend noch veelbelovend: 'Hé Makker, begint het eindelijk een beetje te dagen?' Dát was zijn opening. Niet bepaald een introductie waarmee ik diepe indruk zou maken in spirituele kringen. En al helemaal niet geschikt als eerste Woord van een nieuw Heilig Boek:

'Nieuwe Goddelijke Openbaringen, hoofdstuk 1, vers 1: 'Hé Makker, begint het eindelijk een beetje te dagen?''

Het ventje keek mij brutaal lachend aan terwijl ik het volgende vers doorkreeg: 'Je krijgt wat je verdient.' Dit kwam nogal hard bij mij aan omdat ik me nu juist aan die gedachte had vastgeklampt in mijn verlangen naar een heuse godservaring.

Over het schilderen van een goed schilderij en het wezen van God

Diezelfde middag kreeg ik weer bezoek van Sjaak. Ik had me inmiddels gedoucht en zat in de schaduw te schrijven over mijn laatste belevenissen toen hij verscheen.

Zijn outfit was passend en verbaasde me niet. Hij droeg een witte broek en een wijd blauw overhemd en alles zat onder de verfspatten en vegen in de meest heldere kleuren die je je maar voor kunt stellen. Als hoofddekseel had hij dit keer gekozen voor een strooien hoed. Het was natuurlijk wel wat clichématig maar dat vergeef ik hem graag. De randen van zijn hoed waren overigens nogal rafelig en er stak een soort van riet alle kanten op als de spaken van een wiel dat z'n velg verloren had. Over zijn schouder droeg hij een schilderskist die zo te zien al vaak gebruikt was. Hij zette die tegenover m'n schrijftafeltje en ging er wijdbeens op zitten, gooide de hoed naast zich in het gras en veegde met de achterkant van zijn hand het zweet van zijn voorhoofd. Ik zag dat hij een klein ringbaardje gekweekt had, hetgeen zijn kleine verschijning nog wat wonderlijker maakte.

'Verrekte warm!' oordeelde hij.

'Tja, wie gaat er nu ook met zo'n schilderskist lopen zeulen in de brandende zon?' antwoordde ik wat onvoorzichtig. Sjaak was en bleef tenslotte een boodschapper uit hogere sferen en de bijzondere plaats waar ik was leek niet erg geschikt voor spot. Maar hij voelde zich niet beledigd en repliceerde droogjes: 'Tja, je kunt natuurlijk ook zestig kilometer gaan fietsen met dit weer.'

Daar had ik niet van terug en ik bood hem een handvol druiven aan. Die had ik gekocht nadat ik met een ferme handdruk afscheid genomen had van Sermet: 'A bientôt!' Het waren grote druiven die in de koelbox op een aangename temperatuur gebleven waren.

'Kijk,' zei Sjaak, 'dat is nu precies waar ik zin in heb.'

'Misschien nog een glas water erbij?' bood ik vriendelijk voortbordurend op zijn dank aan. Maar dat had hij niet nodig.

'We moesten het vanmiddag dan toch maar eens over God hebben.' zei hij.

'Over God...?' herhaalde ik wat onnozel, enigszins verrast door de plotselinge directheid waarmee hij het onderwerp ter sprake bracht.

'Kijk, daar ga je meteen al de mist in.' zei hij, 'God als een aardig onderwerp voor een theekransje of gespreksgroep. Maar God is geen onderwerp. Als je denkt dat God dat wel is, kun je er beter over op houden. Wat we nu niet zullen doen omdat je tenslotte niet voor niets naar La Chaise-Dieu gekomen bent.'

Ik wist niets beters te doen dan hem met een overdreven frons bemoedigend toe te knikken waarbij ik m'n bovenlip strak over m'n onderlip gespannen hield om duidelijk aan te geven dat ik helemaal bereid was te luisteren en ervoor te waken niet nog meer stomme opmerkingen te maken – of te denken. Dat zou nog niet meevallen want ik was altijd goed geweest in stomme opmerkingen; en dan vooral op het verkeerde moment.

'Wanneer mensen over God praten en ze doen dat serieus, dan is het woord 'God' meestal een spiegel van hun ziel. Wat ze 'God' noemen, vertegenwoordigt hun diepste dromen, hun hoop, hun verlangen, hun vreugde en hun verdriet.'

‘Zeg mij wie uw goden zijn en ik zal u zeggen wie gij zijt.’ Ik kon het niet laten één van de oude Grieken te citeren.

‘Zoiets ja,’ knikte Sjaak en nam de tijd een paar druiven naar binnen te werken. ‘Maar helaas kan het woord ‘God’ ook iets weerspiegelen van hun verwrongen gedachten en angsten die hen juist beletten zichzelf werkelijk te leren kennen.’

‘Van een kunstenaar kun je veel leren,’ vervolgde hij na enige tijd. ‘Een schilder die met hart en ziel werkt aan een schilderij wéét dat hij het leven zelf nooit helemaal bloot kan leggen. Maar hij weet in zijn werk toch iets aan te wijzen van wat je in het dagelijks leven gemakkelijk over het hoofd ziet. Alsof hij het wezen, de kern, het hart van de dingen ziet en het leven zo neer weet te zetten dat je het herkent.’

‘Levensecht?’

‘Méér dan levensecht. En toch zou je wel gek zijn als je een schilderij van een stel vruchten op zou willen eten omdat het zo natuurgetrouw geschilderd is. Wanneer jij dat zonnige Provence-schilderij straks thuis hebt hangen, zul je evengoed nog regelmatig naar buiten gaan om zelf de wind in je haren te voelen en de zon op je gezicht.’

‘Maar wat voegt een schilderij dan eigenlijk nog toe? Waarom is het fijn ernaar te kijken als de werkelijkheid zich buiten afspeelt?’

‘Je zou kunnen zeggen dat een schilderij een manier is om iets te delen wat eigenlijk niet te verwoorden valt; een manier om ‘mooi hé?’ te zeggen zodat het verstaan wordt aan woorden voorbij.’

‘Da’s mooi gezegd,’ zei ik en meende het. ‘Maar je moet me nog even verder helpen. Ik zie het verband met God nog niet helemaal.’

‘Het woord ‘God’ is een manier om het onzegbare te zeggen, een manier om ‘mooi hè?’ te zeggen. Als je daarbij maar nooit vergeet dat het woord niet God zelf is, zoals het schilderij de werkelijkheid niet zelf is maar er toch iets wezenlijks van weet aan te wijzen – áls het goed geschilderd is. En net zoals er vele kunstvormen zijn, en binnen die kunstvormen weer tal van richtingen en scholen, zo zijn er ik weet niet hoeveel religies en godsdiensten, stromingen en richtingen. Om over de individuele beoefenaren van kunst en religie nog maar te zwijgen.’

‘Wat vindt God zelf daar eigenlijk van?’ vroeg ik geboeid en nieuwsgierig toen de betekenis van zijn woorden tot me door begon te dringen.

‘Wat zou jij ervan vinden wanneer de enige kunstvorm de Impressionistische schilderkunst was?’

Ik was gek op het Impressionisme en dacht weer aan het schilderij van Sermet. Maar een wereld met uitsluitend schilderijen waarbij je dronken kon worden van de kleuren en het licht, leek me toch wat veel van het goede. ‘Zou een beetje eentonig worden,’ zei ik.

‘Tja... en toch zijn er hele volksstammen die zweren bij die ene richting die zij aanhangen. En dat zou nog tot daaraan toe zijn, ware het niet dat er fanatiekelingen zijn die andere richtingen van nul en generlei waarde verklaren en ze het liefst zouden willen verbieden. Je hebt er zelfs die vinden dat er, sinds een aantal schilderijen als maatgevend en exclusief werd verklaard, nooit meer een schilderij zal worden gemaakt dat de waarde van de vorige zal kunnen evenaren, laat staan overtreffen. En het liefst zouden ze het schilderen zelf verbieden.’

Daar moest ik even over nadenken. Het was nogal wat dat Sjaak beweerde. Als hemelse boodschapper notabene en hier op La Chaise-Dieu nog wel. Het bekend maken van deze openbaringen zou niet iedereen met innige dank vervullen.

Het eerste Boek van Sjaak

De Openbaringen van een gesjeesde engel

168 blz.

www.morgenlanduitgeverij.nl

www.dirkvandeglind.nl

dvdglind@hotmail.com

**Voel je vrij om deze pdf
te delen met wie je maar wilt.**